

Német erdészek a Kisalföldön és a Gerecsében

Április 27-30. között a tübingiai államerdészet 6 fős csapatát látta vendégül a Kisalföldi Erdőgazdaság Zrt. és a Budapesti Erdőgazdaság Zrt.

A tanulmányút szakmai programja hétfőn kora délután kezdődött a KAEG Zrt. Kapuvári Erdészeténél. A vendégek elsőként a Hanság történetével és az ottani erdők kialakulásával ismerkedtek meg, majd megtekintették az egykori Csíkos-éger elnevezésű tájegység utolsó, reliktum erdejét. A régi időkben, a lápvidéken természetes úton megjelent égeresek támasztógyökereket fejlesztettek a felázott talajon; a területet behálózó csatornáknban, tocsogókban, tavakban pedig csíkhalkak úszkáltak (belvizes időkben akár a törzsek között is). Mára nagyban megváltozott a vidék vízgazdálkodása, talaja, így az erdőállományok is. Az egykori égeresek utolsó képviselője most erdőrezervátum magterület, ahol semmilyen erdészeti tevékenység nem folyik.

Ezután a hagyományos (ma már kegyvesztettnek számító) nemesnyárgazdálkodás bemutatása következett, melyet nagy érdeklődéssel figyeltek a német szakemberek. Szó esett a csatornarendszer működéséről, majd a Hanság-főcsatorna nyomvonalát követve – a betelepített hódok tevékenységének nyomait megszemlélve – érkezett a csapat az Andaui-hídhhoz. A közelmúltban

újraépített átkelőnél kétnyelvű információs táblák emlékeznek meg a vassüggönyről és az 1956-ban a hídon át menekülők tömegéről.

Végül – részben már kulturális programként – megtekintették a fertődi Esterházy-kastély udvarát, parkját és parkerdejét, ahol akkor még javában folytak a KAEG által irányított nagyszabású rekonstrukciós munkák.

Kedden a Göbös-major Ökoturisztikai Központ lovas kocsis bejárása után a Ravazdi Erdészethez utazott a ThüringenForst csapata, ahol az átalakító

üzemmódú erdőkezelés és a csergazdálkodás szerepelt a középpontban. A nyugati kollégák nagy érdeklődéssel hallgatták, hogy a Sokorói-dombság száraz viszonyai között miként zajlik az üzemmódváltás. A csertölgy nem fordul elő állományszerűen Tübingiában, de a klímaváltozás hatásait érezve, a szakemberek már vizsgálják azokat a fajajokat, amelyek várhatóan tért nyernek a felmelegedéssel. A szakmai részletekbe menő megbeszélések visszatérő témája volt, hogy a helyi viszonyokat ismerő erdész munkáját hogyan segíthetik vagy gátolhatják a hatósági előírások. Tübingiában az államerdészet az erdőtervezést és erdőfelügyeletet is ellátja, így sokkal rugalmasabban – a helyi lehetőségekhez igazodóan – alakítják az üzemtervi elvárásokat, míg nálunk a mindennapi gazdálkodástól távolabb születnek a szűk mozgásteret engedélyező, többnyire sablonos előírások.

A szakmai beszélgetés másik, ismétlődően visszatérő eleme a vadállomány volt. E témában a német erdészek a hazaitól merőben eltérő álláspontot képviselnek. Meggyőződésük szerint legfontosabb feladatuk az egészséges állomány kialakítása, nem pedig az, hogy a nagyvad számára létesítsenek paradicsomi élőhelyet. A vadlétszámot munkaköri köteleességként végrehajtott intenzív vadászattal tartják alacsony szinten. A természetes felújítások lehetősé-

gének biológiai és gazdasági előnyei, a kerítésépítés és fenntartás elmaradó költségei, valamint – hosszú távon gondolkodva – a véghasználati állományok faanyagának minőségi értéktöbblete bőven ellensúlyozzák a tróféasvad-lelővések értékesítésének elmaradó bevételeit. Úgy tartják, hogy a sikeres erdőfelújítás két legfontosabb feltétele: „*gentigend Licht und Blei*”, vagyis az elegendő fény és ólom...

A nap utolsó szakmai programjaként megtekintettük a KAEG magyalosi lőterét, mely méretével és hangulatos erdei elhelyezkedésével még befejezetlen álla-

potában is nagy hatást gyakorolt a türingiai kollégákra.

A vendégek a vacsorát már a Budapesti Erdőgazdaság alsóvadácsi vadászházában költötték el, közben/utána élénk eszmecsere alakult ki a német és a magyar erdészek között az időszerű erdészeti kérdésekről.

Szerdán reggel a vendégek rövid tájékoztatást kaptak az erdőgazdaság és a Süttői Erdészet munkájáról, majd – első terepi programként – a Gerecse egyik jellemző erdőtársulását, a százvölgyi erdőrezervátumot tekintettük meg, közben pedig élénken megvitatuk a magyar természetvédelemmel való együttműködés kérdéseit. A következő helyszín a dunaszentmiklósi lőtér, illetve az erdőgazdaság kezelésében lévő védőzónája volt, ahol a Magyar Honvédséggel közös használatú területek gazdálkodásának gondoljaival ismerkedtek meg a német kollégák. A továbbiak-

ban megismerhettük a tardosi kőbányászatot, valamint – a Gerecse bükkös és cseres erdőfelújításainak megismerése után – a Pisznice fokozottan védett szurdokvölgyét, ahol már a rómaiak is bányászták a süttöi vörös mészkövet, a „süttői márványt”.

A délután az állandó borítottságot biztosító erdőgazdálkodásra való átmenet jegyében telt el, a türingiai erdészek megismerték a Süttői Erdészet eddigi eredményeit, elmesélték otthoni tapasztalataikat, majd elmondták véleményüket a Süttőn látottakról.

A csütörtöki nap a kulturális ismerkedés jegyében zajlott. A vendégek – szakszerű és lelkes idegenvezetéssel – megismerkedtek az esztergomi bazilikával és a várral, Esztergom történetével, kiemelve a német kapcsolatokat és a kitelepítések történetét.

A német vendégek a gyors ebédet követően, kora délután indultak hazavezető hosszú útjukra az élménydús, és – véleményük szerint – érdekes és élvezetes négy nap után.

Iványi Ákos

KAEG Zrt., OEE Győri Erdőgazdasági HCs titkár

Keresztes György

elnök, OEE Budapesti HM-csoport

Az alföldi erdők felvirágoztatásáért

Noha az erdészek nem arról híresek, hogy úton-útfélen szerepelnek, és ünnepeket magukat, most elérkezettnek látták az időt, hogy összefoglalják munkájuk eredményét, mondta Dégi Zoltán vezérigazgató a szolnoki Nagykunsági Erdészeti és Faipari Zrt. (NEFAG Zrt.) alapításának 65. évfordulója alkalmából tartott rendezvényen.

Van miről beszélni, ugyanis a hat és fél évtized alatt nagyon sokat tettek az alföldi erdők felvirágoztatásáért, a szinte fátlan megye erdőterületét több tízezer hektárral gyarapították. Kivették a részüket az 50-60-as évek Alföld-fásításából, a Tisza-tó kialakításából, a 70-80-as évek faipari, gépészeti fejlesztéseiből, az új erdőgazdálkodási, erdészeti technológiák kidolgozásából a rendszerváltás időszakában. Ma is megfelelnek a kor elvárásainak, és a gazdasági, védelmi rendeltetése mellett az erdő közjóléti szerepét is mindinkább kiteljesítik.

A NEFAG Zrt. jelenleg korszerű, eredményesen működő, a térség elismert, meghatározó agrár-nagyvállalata. Az er-

dőgazdaság életében a biztos jövő zálogai ugyanakkor elsősorban az erdészek, akik a természet erejével dacolva dolgoznak az erdők felvirágoztatásáért – mondta a vezérigazgató ünnepi beszédében.

Az erdészeti társaságok társadalmi szerepvállalásának egyre nagyobb mértékűnek kell lennie, a közjóléti beruházások a NEFAG Zrt.-nél is arra irányultak, hogy az emberek megismerjék, megszeressék és becsüljék az erdőt – mondta a földművelésügyi miniszter az ünnepségen.

Fazekas Sándor emlékeztetett: a NEFAG Zrt. korábbi jogelődje a Szolnok Megyei Állami Erdőgazdaság 1950.

augusztus 1-jén alakult meg az ország egyik legkevesbé fás vidékén, mindössze 126 hektár állami erdőterületen. Ezt követően jelentős erdőterület növekedés következett, köszönhetően a térségben zajló hatalmas erdőtelepítési, fásítási munkának. Kunhegyesen, Karcagon, Kisújszálláson például több száz hektár egybefüggő erdőség jött létre. A társaság ma már több mint 31 ezer hektár állami tulajdonú erdőterület vagyonezelését végzi.

Az évforduló alkalmából Dégi Zoltán jubileumi emlékérmeket adományozott Fazekas Sándornak, míg a miniszter ünnepi oklevelet nyújtott át.

Emellett Fazekas Sándor tiszteletplétdányt kapott az Országos Erdészeti Egyesület kiadványából, a Pápai Gábor által szerkesztett erdészportré sorozatból, a Gyökerek és Lombok egyik kötetéből. A társaság múltjáról pedig dr. Oroszi Sándor az OEE Erdészettörténeti Szakosztályának elnöke tartott előadást.

Forrás: **Rimóczi Irén – MMG Online, MTI, OEE**

Fotó: **Nagy László**